

tes udgang på grund af manglende familietilknytning.

Mindretallet er generelt imod den ny bestemmelse i straffeloven om at gøre det strafbart for anholdte og fængslede at flygte. Særlig kraftigt vil mindretallet understrege sin afstandtagen fra at benytte denne sanktion i forhold til den særlige ungdomssanktion (§ 74 a). Mindretallet finder ikke, der er grundlag for at foretage så væsentlige ændringer i balancen mellem straf og socialpædagogisk foranstaltning. Indførelsen af ungdomssanktionen var netop beregnet på at give unge en struktureret, kontrolleret socialpædagogisk behandling. På nuværende tidspunkt finder mindretallet det ikke rigtigt at foretage forandringer i denne sanktion. Mere rigtigt havde det været at give denne ordning fred og ro til at komme godt i gang, og man kunne så om et par år have taget den op til vurdering. Herunder ville det ikke mindst være på sin plads at inddrage Socialministeriets magtcirkulære som en del af en samlet vurdering på dette særlige område.

Mindretallet finder, at de foreslåede ændringer vedrørende aktindsigt i den grad savner et sagligt belæg. Ikke mindst ser mindretallet med bekymring på, hvordan det vil komme til at påvirke specielt de svage fanger. Hvordan det er gået med at benytte det bestående regelsæt, har mindretallet ikke kunnet få oplyst, ligesom mindretallet kan konstatere, at der ikke foreligger nogen form for dokumentation for behovet for de nye tiltag.

Mindretallet ønsker derudover at påpege, at dette lovforslag medfører yderligere opgaver for domstolene i kraft af den nye bestemmelse i straffeloven, hvor det bliver gjort strafbart for anholdte og fængslede at flygte. Dette set i sammenhæng med regeringens øvrige lovforslag om strafsækpølsler (L 118), forbedret vidnebeskyttelse, hvorunder brugen af anonyme vidner medtages (L 139), og de budgetterede drastiske nedskæringer for domstolene giver grund til skarp kritik af regeringens manglende ansvarlighed. Mindretallet har søgt at få tilkendegivelse fra regeringen om, hvorledes regeringen vil imødegå problemstillingen, men uden held. Man kan ikke skære i bevillingerne og samtidig pålægge flere opgaver, uden at det naturligvis får som konsekvens, at sagsbehandlingstiderne ved domstolene bliver længere. Dette er regeringens ansvar, og mindretallet beklager, at regeringen endnu ikke har vist rettidig omhu.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (V, DF, KF og KRF):

Til § 1

1) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 124 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 gælder også i forhold til personer i forvaring samt personer, der i stedet for varetægtsfængsel, i forbindelse med straffuldbydelse uden for kriminalforsorgen eller i medfør af straffelovens § 74 a er frihedsberøvet i institution m.v.«

[Præcisering af, hvem flugtsanktionen gælder for]

Til § 5

2) Paragraffen affattes således:

»§ 5

Stk. 1. Lovens §§ 1 og 2 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2. Lovens § 3 gælder ikke for sager om færøske eller grønlandske anliggender, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for sådanne sager med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger. Dette gælder dog kun for sager, der er eller har været under behandling af rigsmyndighederne.

Stk. 2. Lovens § 1 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.«

[Færøerne og Grønland]

Bemærkninger

Til nr. 1

Præsidenterne for Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde samt den Danske Dommerforening har i deres hørings svar bl.a. anført, at det kunne overvejes at lade det udtrykkeligt fremgå af den foreslåede bestemmelse, at bestemmelsen omfatter personer, der i medfør af straffelovens § 74 a efter retens bestemmelse skal undergive sig en struktureret socialpædagogisk behandling (ungdomssanktion) eller er undergivet varetægtsurrogat (retsplejelovens § 765, stk. 2, nr. 3 og 4).